

BORSSZEM JANKÓ

Obsitos. Csak lassabban a testtel, tüzes rekruta öcsem! Én is olyan nagy garral, széles verekedő kedvvel ronték be ebbe a koresmába, mint te most; de lám, kítették a szűrőmet, anélkül, hogy egy kis igazi galibát csinálhattam volna. Te is így járhatsz!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Békés ujévet!

BOLDOG ujévet!
Hangzik az ének;
Béke velünk!
Gyül, gyül a felhő,
Szörnyü vihar jó —
S énekelünk.

Énekelünk még,
Még ma szívünk ég,
Hú s szerető:
Adjon az isten
Jót, ami nincsen! —
Rút az idő.

Rút a világ ma:
Bősz hadi lárma
Tölti be rég.
Vesszen e rút zaj,
Véle a bú-baj;
Adja az ég!

Adja a jó ég,
Hogy, ki czivódék,
Vesztve eszt:
Térjen eszére
Hűljön a vére
S nyujtsa kezét.

Nyujtsa kezét mind,
S játsszon azur színt
Tiszta egünk.
Ámha vihar vár —
Fáj a szívünk bár,
Nem remegünk.

Nem remegünk mi,
Ha kardra kelünk mi,
Győzni kelünk.
Gyül, gyül a felhő
Szörnyü vihar jó...
Béke velünk!

Béke velünk ma,
Ünnepelünk ma —
S holnap? Elég!
Éljen az élet,
Boldog ujévet
Adjon az ég!

Apró hírek.

> **Milyen rabszolgai** módon utánozza Trefort a primást, mutatja az is: hogy alig adta ki utóbbi a dohánytilalmat az ő papjainak — kapja magát előbbi s eltiltja a dohányzástól az ő technikusaikat.

‡ **A háboru** már kezdődik Bulgáriában. A muszka rubelek ellen Klementina hercegnő osztrák bankókat mozgosít.

‡ **Egyik** népes alföldi városban egymást éri a skandalum. Valóságos *Pofokföld* az. Színházaiban a támlás székeken is *páhol*yok vannak. *Botondok* dulakodnak benne, bátor egyikök sem bátor. *Korbácsvármegyében* szabadka az ilyen *botrány*?

± **Szélesebb** körökben a megüresedett intendansi állásra Waldapfel Fülöp, a »pünkösdi királyság« szerzőjének nevét emlegetik.

+ **Zivny dr. urat** felségárulásért fogták perbe. Hogyan? Hisz ő hiven szolgálta urát, a muszka czárt! Vagy hogy osztrák-magyar állampolgár ez az emberséges férfi? Akkor mért nem csukják melléje a többi zivnyket is? Ugy látszik, hogy ebben az egyben akarják suj-tani valamennyit, mint az egy Bärele Háyban a többi háyt. Hanem azért: lesz itt felonia és usura tovább is.

≡ **Békés-Csabáról.** Csatár és Göndöcs képviselő-jelöltek közt szűkebb választásra fog kerülni a dolog. Már Csatárnak is fájhat az a szűkebb választás. De neki legalább bő a lelkiismerete. Hanem a jó Göndöcs atyus! Göndöcs és szűkebb választás! — Képzeltető, hogy drukkol tőle a szegény apát. — A küzdelem erősnek ígérkezik: dulakodnak hevesen Békésben.

Békehírek.

Berlin, dec. 28. (Ered. távirat.) Békekilátások növekvőben. Népfölkelési törvényjavaslat sürgetősen tárgyaltatik.

Sz. Pétervár, dec. 29. (Még eredetibb sürgöny.) Czár szilárdan eltökélve békefontartásra. Két hadosztály közakot, négy üteg ágyut a gácsországi határra küldtek.

Bécs, dec. 30. (Legeredetibb távirat.) Döntő körökben bizton hiszik: sikerülend a békét fentartani. Rothschild milliói udvarképesekké nyilvánítottak.

Róma, dec. 31. (Legeslegeredetibb telegramm.) Politikusaink aggodalom nélkül néznek a jövőbe. A hadügy-miniszteriumban élénk tevékenység.

A legbiztosabb kalendárium.

— A Fiumeban. —

(1-je.) **Tóni fizetek!** Az egész kávéházat bejáró hang. Füstölgő specialitás. Összegyűrt tízes bankó hanyagul az asztalra dobva.

(15-ike.) **Tóni fizetni!** Határozatlan, szerény hang. Czigarett-vég. Gondosan négyrét összehajtott flores.

(30-ika.) **Nesztelen intés.** Bizalmas suttagás.

Szerkesztő:

Lédrági és öfalvi
Csukamáy Károly József
Jenő.

IBOLYA

— Szemérmes budapesti napi lap. —

(Egész évre 20 frt, fél évre 10 frt. Nem kimélnünk semmi költséget!)

(Programm.)

Kiadó:

Eademovics Idem.

(Szt. Modestus-tere 5. sz.)

Budapest dec. 24.

Vezércikk.

Az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, félévre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) oly vezércikkeket közöl, melyek régóta irigység tárgyait képezik a »Tájsz« szerkesztői közt. Akár hány-szor korholtuk bennök *Bizsmárk* herceget; s hogy nincs mersze tágítani az osztrák-magyar-német szövetségen: tisztára a mi érdemünk. Egy *Kossuth* és *Dessewffy* hírlapírói naivságaira elnéző mosolygással tekintünk, mikor tuzzás nélkül mondhatjuk, mi vagyunk »a sajtó *Blahánéja*«. Nem tehetünk ez epithetonról, mellyel országszerte földiasztjuk magunkat, mert hiszen ez a nemzet csak *Blahánéban* él, ő körülte forog, ő előtte borul le megcsukló imádatban. Ez ország multja, jelene jövője az ő imádságos piczi piros aranyos zengő szájához tapad. Ót magasztaljuk, nehogy magunk mellett látszassunk reklámot csapni. Lapunk vezércikkezeit senkivel, csak saját magukkal hasonlíthatjuk össze. Ki a nagyobb? — *Ivorkás, Pálogh, Kendertörzsi*, ki merné eldönteni?

18,000 előfizetőnek élén bátran megyünk bele a 19,000-ikbe.

Az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, félévre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) e tökéletlen világon a legtökéletesebb emberi alkotás.

Lapunk hiteles bizonyítása szerint: belső dolgozó társaink száma 155; a külsőké 119; r. levelezőké 16,879. Kiadó hivatalunk foglalkoztat 642 hirdetés-fogdosót, 86 gépmunkást, 1724 központi kihordárost; nem is említve az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, félévre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) el-

szállításával éjnap foglalkozó külön tehergyorsvonatokat, elektromos, gőz- és lovas tramváj-vonatokat, fuvarosokat és targonczásokat.

Az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, félévre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) a szerkesztőségen és az említett közegeken kívül rendelkezik: külön telegráf, stenográf, fonográf, fotográf, pasigráf (*pas — pasa — pan* görög szóbul) és monográf hivatalokkal.

Az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, félévre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) a magyar sajtó *Blahánéja*, az európai sajtó *Bizsmárkja*, a világsajtó *Dalaipápája*: minden európai nyelv kiirtásával is foglalkozik, hogy a magyart emelje a Volapük egyetemességére.

Szerény Egyed
rovatvezető.

Napi hírek.

Ész, bátorság, fantázia, kritika, tapasztalás, tudás, hazaszeretet, jellem, kellem, szellem: e kevés ingredienciából szűrjük mi össze a mi napi híreinket. Nem nézzük ki micsoda: ha oka, tárgya egy érdekes ujdonságnak, be vele! Ám legyen belső dolgozó társunk: de ha ismeretlen forrásból vesszük a hirt, hogy a szent István jobb kezét elzalogosította Kohn Móránál, kiirjuk. A halál, a víz- és tűzár, a kivégzés, az öngyilkosság, az ürület, a nyomor számára mindig van egy humoros aperszünk. S mindenekelőtt mindent *magyarul!* Mi voltunk első, akik szózatossá ajakkal harsogtattuk: »Le a tót dajkákkal! Árpád vére ne szopja Marka tejét! E rovat vezetője, kit közvéleményünk az *ujdonság Cid Campeadorja* névvel ékesített föl, apró remekekben szórja naponként lelke kincseit a szátató közönség elé. Koszorus külön riporterünk az *apró hírek Gambettája* néven ismeretes.

A mult nyáron e rovat vezetője meghívást kapott az eperjesi tüzvéshöz, a kis-tiszai zsilip beszakadásához, a jász-

bőf szegények, mit adnának érte, ha velünk együtt buzoghatnának a világmagyarítás eszméje körül! De ha ők kiszorultak is. van *Teleki Sándor grófunk!* Elneveztük őt a *tárca Garibaldijának*, amit ő azzal viszonozott, hogy bennünket kinevezett a lapok *Davalagirijének*, amelynek helyette ült ő hajdanán, könnyező szemekkel piritva honi szalonnáját, melyből bús barangolásaiiban soha meg nem vált, míg most egy hasonló magasság — lapunk — tövében piritgatja egy 2/3 milliónyi közönség lelkesedésének lángján humorának

berényi dinamit-robbanáshoz és a losonczy gyújtogatásokhoz. A bakonyi rablógyilkosok szíves meghívását személyes okokból mellőztük köszönettel, míg a »Cymbria« elsüllyedésétől vonatkozás miatt maradtunk távol.

38,000 előfizető bizonyítja, hogy az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, fél évre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) megelözhetetlen, velehaladhatatlan és utólérhetetlen híres napihíres hírlap.

Vaksi Pudicus
rovatvezető.

Közgazdaság.

E rovatnak vezetőjét *Blaháné* elnevezte a *nemzetgazdaság Mozartjának*. Több nekünk nem kell. Ily erő mellett magunk sem csodáljuk, hogy az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, fél évre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) 56,000 előfizetőnek és 156,000 olvasónak magyarázza naponként a *Reitter* és *Ruscher* tudományát.

Mimozinszky Modeszt
rovatvezető.

Tudomány, irodalom és művészet.

A technika, hémia és marchatenyész-tés legujabb vívmányait folyvást nyilván tartjuk.

Flammariion Bélánk az, aki anélkül, hogy híg alaposággal fájdítaná meg a 246,000 olvasó fejét: ragyogó feületességgel csak a dolgok színén lebelen el, mint a *lángoló libella*. Innen neve: *Flammariion Béla*. Tud törökül, tarokkul, turulul, kalidázául és szingalézül; doktor omnium szövőbilium et kvibuszdám Állisz. Az ő nevének zászlaja alatt az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, fél évre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) biztosan evez bele az 500,000 előfizetőbe.

Szemérmey Szelidor
rovatvezető.

Kis hirdető.

Ez a közös randevú, a förtésün rózsakertje, ahol szövődnék és bomlanak a viszonyok. Elvünk: *liben und liben lassen!* Az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, fél évre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) 1,520,000 olvasója közt mindig van 1,520,000 szerelmes.

A mi tárczánk.

Ha oly mélyen nem volnánk meggyőződve szerénységünk felől, magunknak sem hinnők el, hogy — amint egy előfizetőnk ünnepiesen kijelentette — az „Ibolya“ (egész évre 20 frt, fél évre 10 frt. *Nem kimélnünk semmi költséget!*) tárczája fölötté áll az *Enstitütü dö Fránsz*, a *Dajese Hóktíjt* és a *Britis Szoszásüti* tekintélyén. Szegény *Kálderón*, hogy nem jutott neki írni belénk! *Iát Zsüil Zsanén* vagy *Szent-*

szalonnáját, serczegő cseppjeivel felvidámitván 3 millió olvasót.

S amit nem végezhet ő, elvégzi ő, *Sekszpir Jenő*. Ezt a nevet adtuk neki, melyet ő visszahajlított magától, legkivált azért, mert röstel névatyafiságha keveredni egy bár jeles, de a némettel sógor-ságban levő férfiuval. Ez aztán a hazafiság, mely a halhatatlanságot alája rendeli a nemzeti tekintetnek!

Ilyen ő!

És ilyenek vagyunk mi!

F—n B—a.

Hozzá!

Ki annyinak valál
És vagy kívánatos,
Hallgasd meg tőlem is
A jó kívánatot:

Növelje ez az év
A sikket és a bájt,
Gyógyuljon kis szived,
Mely verset szülve fájt.

S hogy hangozzék híred
A völgyön és hegyen:
Reklámod mindenütt
És mindenkor legyen.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Oz o két sphinx bize-
mosan ozért van oz Oper elütt,
mert ozok o nehéz réboszok,
omít nekünk oz Oper felodár
edj sphinxetül sak valna.

— Milen különbség von
oz iskalábon o jerekék küzt!
Ho o Kovács Misi fészkelüdi
mogát, o tonító kiobáljo rá:
„faragatlan paraszt!” Ho pe-
dig o Baátorkheöy Olodár
bever küvel ed jerektül o fejt,
szolod o tonító ór o nodságas
mamához és vigasztol ütet,
hojd oz Olodárka sopán csak
ed „siszolatlan jémánt.”

— Sok kereskedü jototta
már o mancotul o mankóra.

— Ebben oz ödöben o
szemetes kacsis van o legbösz-
kébb ember: nédj luvon jár,
mint edj gráf.

Dr. Hombár Mihály védbeszedeiből.

— Apasági keresetben bevádolt kliensem, *monsieur Adrien Coghéron* ártatlansága mellett győzedelmes bizonyíték gyanánt hozhatom fel, hogy éppen nem képez terhelő bizonyítékot ellene a kis *corpus delicti*; mert elérvén a beszédképesség korát: ez egy árva szóval sem bizonyíthatja francia voltát, ami elképzelhetetlen jelenség egy francia vérből származott gyermeknél. Ez ép úgy ellenkezik a Darwin öröklés-tanával, mint a hogy nem egyeztethető össze sem a természet, sem pedig az ész törvényeivel. Kérem ezeknél fogva ártatlanul vádolt védenczem fölmentését.

— Tek. Törvényszék! A közzvádó ur a vizsgálati iratokból igyekezik védenczem bűnöségét bebizonyítani, állítván, hogy védenczem a 6. számú jegyzőkönyv szerint a rablás és gyújtogatás büntetteinek elkövetését beismerte. Én ezt, valamint a vizsgálati jegyzőkönyvekben foglalt többi beismeréseket együtt, összesen és külön-külön: itt, a Tek. Törvényszék színe előtt, *elő szóval tagadom és bízom a Tek. Törvényszékben, hogy a szóbeliség magasztos elvét diadalra segítvén, védenczem fölmenti.*

ENCYCLOPEDIA.

Sivatag = hindu bálványának a lába szára. — *Mondur* = egyetlen lövés. — *Sóhajítás* = sószállítás. — *Arab* = fogoly.

Háborús jel.

Orosz truppot dislokálnak,
Búsul rajta német, magyar:
Háború lesz a tavaszra,
Muszkaország harczot akar.

Albrecht odahagyta Arcót,
Készül gyorsan a Manlicher.
Búsul rajta magyar, német:
A háború most már sicher.

Orditoznak az újságok,
Osztrák, magyar, muszka, porosz;
Búsul rajta magyar, német:
Háború lesz, jön az orosz!

Hagyján e sok háborús jel,
Álmunk másért rémtől népes:
Pénz kell, sok kell — háboru lesz!
Mert im, Rothschild udvarképes.

Nagyon vegyes hírek.

✓ **A csár** karácsonyi ajándékol Andrássy Gyula grófnak megküldte olajba festett arczképét, melyen magyar tábornoki ruhában van levéve. Kisérő levelében ezeket írja: »Fogadja a berlini szerződés körüli fáradozásokért elkésztett köszönetemet.«

✗ **Bismarck herceg** felhatalmazást kért a birodalmi gyűléstől a német hadsereg leszállítására. Az orosz és a francia határon minden vár le fog romboltatni.

+ **Jókai Mór** legújabb regényéből két nap alatt öt kiadás fogyott el.

✗ **Suttyomberky Dárius** kezdeményezésére a képviselőházban mozgalom keletkezett, melynek célja elhatározni, hogy honatyáink a miniszterektől többé semmiféle protectiót senki számára sem fognak kérni.

* **Hasonlókép** tartózkodni fognak az »Orfeum« látogatásától; e helyett majd az Akadémia heti üléseire járnak el tömegesen.

✗ **A nihilisták** hódoló feliratot intéztek a fehér csárhoz, ki Krapotkin herceget külügyminiszterre nevezte ki.

☞ **Az Operaház** kibérlésére tizen jelentkeztek, közöttük nyolczan subventiót nem kérnek, ketten pedig évi 30,000 ft bérletösszeget készek fizetni.

+ **Battenberg Sándor** és *Coburg Ferdinand* kibéltültek: egyik Kelet-Ruméliát kapta meg, a másik Bulgáriát. A kibéklést a csár parancsából Nikita fejedelem eszközölte. Ennek aztán a szultán úgy megörült, hogy elismerése jeléül felajánlta Sándor czárnak Konstantinápolyt, ki azonban nem fogadta el, hanem oda ajándékozta Ausztria-Magyarországnak.

Czibak Sándorné otthon.

— Egy honanya tépelődései. —

.Jaj te Sándor!

Már megint nem aludtam az éjjel... (Zsófi te!... még se daráltatok meg azt a csöpp sót?)

Csoda is ez? Uristen, ha elgondolom, hogy ezelőtt husz esztendővel, mikor a mézes heteket éltük, el akartam válni tőle, mert meg nem tudtam szokni azt a csunya horkolást, amelyet éjjente mivel, — ma meg el nem tudok aludni, mert nem hallom azt az öreg fűrészt, az uramat.

.Jaj te Sándor!

Üresen tátong mellettem a hitvesi nyoszolya... Nem átallom bevallani, félttem azt az én emberemet. Hallod-e te Sándor... a te nyoszolyád is üresen tátong most... vagy ha nem üresen... Elfut a keserűség!

Sándor, Sándor, gondold felnőtt gyermekeidre, eladó lányaidra!

A multkor is azt beszélte az itteni regálebérlő, hogy látott téged több képviselőtársaddal valami Orfeum nevezetű éjjeli tivornyahelyen. Három szép nő is volt veletek; ketteje cigarettet szítt. Azt irod, hogy e nők a képviselő kollegáidnak voltak a feleségei, és hogy azért dohányoztak, mert épen a foguk fájt... Hogy hinném már el eztet az ostoba mentséget, hogy a három közül kettőnek egyszerre fájjon a foga!?

Mondanád ki inkább egyenesen, hogy neked fájt rájuk a fogad; ez bűn ugyan, de legalább igaz. (Zsófi te!... nyúld meg azt a kendermagost, tojós-e?)

Vigyázz magadra, Sándor! Én olvastam a Pesti Naplóban a Francillon drámának a történetét... Majd

egyszer utánad megyek én is, mint az a bizonyos hosszú-haju francia dáma, és ha már nem is foghatok magamnak egy fiatal urat, akivel meg tudjalak csinálni — akkor sem cselekedtem mikor kapós volt még a menyecske — le foglak leplezni, Sándor! És az rettenetes perc lesz!

Bolond minden asszony, aki az urát elereszti föl Pestre képviselőnek.

Ugyan hogy is tudnád te az ország ügyeit rendezni, mikor az édes keserves magadét se tartod rendben! Királyi tanácsosnak is megtétezt a Tisza Kálmánod... no bezzeg meg is járná ő felsége, ha a te tanácsodra hallgatna; mikor te magad is a feleséged esze után élsz.

Nem leczkértetek, mert akkor csak annál jobban örvendesz, hogy olyan távol vagy tőlem; hanem csak arra kérlek, hogy akár az országházban, akár a klubbotokban, vagy akárhol is vagy, — mindig csak a családod és az eladó lányaidon járjon az eszed, ahogy jóra való család-apához illik.

Ismerlek — nem sokat tartok a te országdirigáló képességeid fölül; de azért kérlek, könyörgök hozzád gyermekeink boldogságára: iparkodjál a párton érdemeket szerezni! Beszélj már te is valamit!... vagy, nem bánom, ne beszélj, csak szavazz erősen, határozottan és sohase pusztá igennel, hanem, ha felhivnak a szavazásra, így mondjad: »persze hogy igen!« ... »természetes!« ... »magától értetődik, hogy igenis!« Így legalább nem lesz olyan sivár a voksolásod.

Igaz, hogy csak azért lettél kormánypárti, mert az ellenjelöltjeid ellenzékiek voltak; de az nem tesz semmit. Ki törődött ennekelőtte avval, hogy Czibak Sándor Ruczahát micsoda politikai elveket vall?... Így tehát semmiképen nem kompromittálhatod magad.

Jaj, lelkem, abból hogy a Tisza Kálmánodnak már az első héten kibiciztél a klubban, abból még meg nem élünk. Mindent el kell követned, hogy mélyen a kegyébe jussál a nagyurnak. Lám, mekkora havak estek le most az országban! Majd mikor hirtelen elolvadnak és árasztják a vizeket, minden bizonyonnyal lesznek megint gátszakadások a tavasszal!... Szólj oda ugy a kártya mellett Tiszának, hogy: »sok víz lesz ebből a sok hóból, kegyelmes uram!« — mindjárt azt fogja hinni, hogy szakértő vagy és ki fog nevezni kormánybiztosnak.

10 forintapidíj! — Sándor, gondold az eladó lányaidra!

No az új dohányjavaslat, ez éppen neked való tárgy lesz. Ha semmi egyébhez nem is, ehhez már csak te is hozzá szólhatsz, lelkem; hiszen egy malomkémény sem füstöl többet, mint te.

Hogy nem olyan könnyű annyi okos ember közt beszélni! — No, az is bolond, aki mind okosnak tartja azt az ötödfélszáz országosapidíjjast.

Én a színüket se láttam soha, de fogadok, hogy több a felinél olyan magad fajta. (Zsófi te! ... vágass egy kis szénát a mindenessel, oszt' vessetek a három riskának!)

Jaj, egy világért nem adnám, ha a jövő héten az ozsonnánál úgy odavetőleg azt tudnám mondani a Gránát Gidánénak, hogy: »az uram tegnap hozzá szólt a dohányjavaslatához. Van kurázsija annak az én Sándoromnak, annyit sok okos ember közt szót emelni.«

Tudom, Gránátnét erre a guta környékeznél, mert az ő ura az elmúlt három esztendő alatt csak annyiba képviselte nyilvános felszólalással a ruczaháti kerületet, hogy amint egy kutya tévedt be a házba, rákiáltott, hogy: »csiba ki, te!«

Ha már megbuktattuk Gránátékat, hát neked beszélni köll, érted-é?... köll!... pedig hát huszonegy évi házasságunk után tudhatod azt, hogy Czibak Sándornénál az a köll annyit tesz, hogy *muszáj*...

Ha egyszer csak nyakon lepnének! Nem fog rajtad a Dari kománk példája. Az még akkor is haza szalad, mikor szükség volna rá oda fel... Te még akkor se nézel haza, mikor semmi szüksége rád a te Tisza Kálmánodnak!

Hanem itt a farsang! Rád csapunk a lányaiddal!

Mese az arany számról.

**Im, a hérold hozza már —
Megizzasztva a jó csikót:
„Jöhetsz már, arany számr!”
S bevonulnak a Rothschildok.**

**Némulnak a hős danák,
Zörren ősi várnak hídja —
A góthai almanák
Szerkesztője fogát szíjja.**

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Otthon az öregem, mikor meglátta az órámról szóló zálogcédulát, így kiáltott fel: »Már azt kell hinnem, hogy te, ha mindjárt templom tornyának születtél volna is e világra, akkor se volna nálad egy óranak óráig való megmaradása!«

— »Nem tudod, ki adna egy óráért 5 frtot?« kérdi tőlem tegnap a Muki gyerek. — »Óráért? A zálogház«, felelem kurtán.

— Az öregem már sokallotta, hogy negyedszer is kérek tőle könyvekre váltót. Bejött, megvette maga valamennyit ujdonatujon, idei kiadásban. Ez történt ezelőtt négy hónappal. Most ujlag bejön s látja, hogy föl sincsenek vágva. Rám

ijeszt, hogy: »Abszi, mi ez?« — »Semmi, atyus,« felelem. »Meg akarom várni a következő kiadást, mert az valószínűleg bővebb lesz ennél; egész munkát akarok végezni.«

A „GUBANCZ.”

A három. Már most hadd jöjenek, ha akarnak!

Sanyaró Vendel nyögései.

— Szent isten! A következő év szőkő év lesz! Hát már most 366 napon át fogok koplalni?

— »Az országos díjnok-segély-egyesület«, mely egyik fiókja a nagy »Succi«-egyletnek — Morzsányi Sándor »Succi«-tag szerkesztésében kiadta a kegyes pártfogók névjegyzékét. Csodálatos, hogy e jegyzékben sem a vízvezetékek igazgatójának (aki pedig tápláló atyánk), sem egy hentes, sem egy retkes kofa neve nem fordul elő.

— Telik-fogy az idő. Én csak fogyok.

— Rendes ember létemre beosztom magamnak a hét napjait: szombat, vasárnap nem eszem; kedden, szerdán éhezem; csütörtökön koplalok, — hanem aztán, mint jó keresztényhez illik, pénteken bőjtölök.

— Cartesius mondása: »cogito, ergo sum« — az én nyelvemen: koplalok, tehát vagyok.

— Szemközt egy takaros szobalány szokta az ablakot tisztogatni. Hogy hizlalom ilyenkor a szemeimet az ennivaló Juczikán!

— Jólaktam az éhezéssel s éhezem a jóllakásra.

— Bánatomban gyakran emészttem magamat. Ugyancsak sovány falat!

— Amit más ember megfontol: szegény diurnista csak meglátolni képes.

— »Mért ír oly lassan?!« rivall rám a főnököm. »Szeretek minden szót jól megrágni, mielőtt leírom«, viszonozom megadással.

— Milyen a diurnista sorsa! Mig foga van, nincs harapni valója; mire harapni valója lesz, már nincs foga.

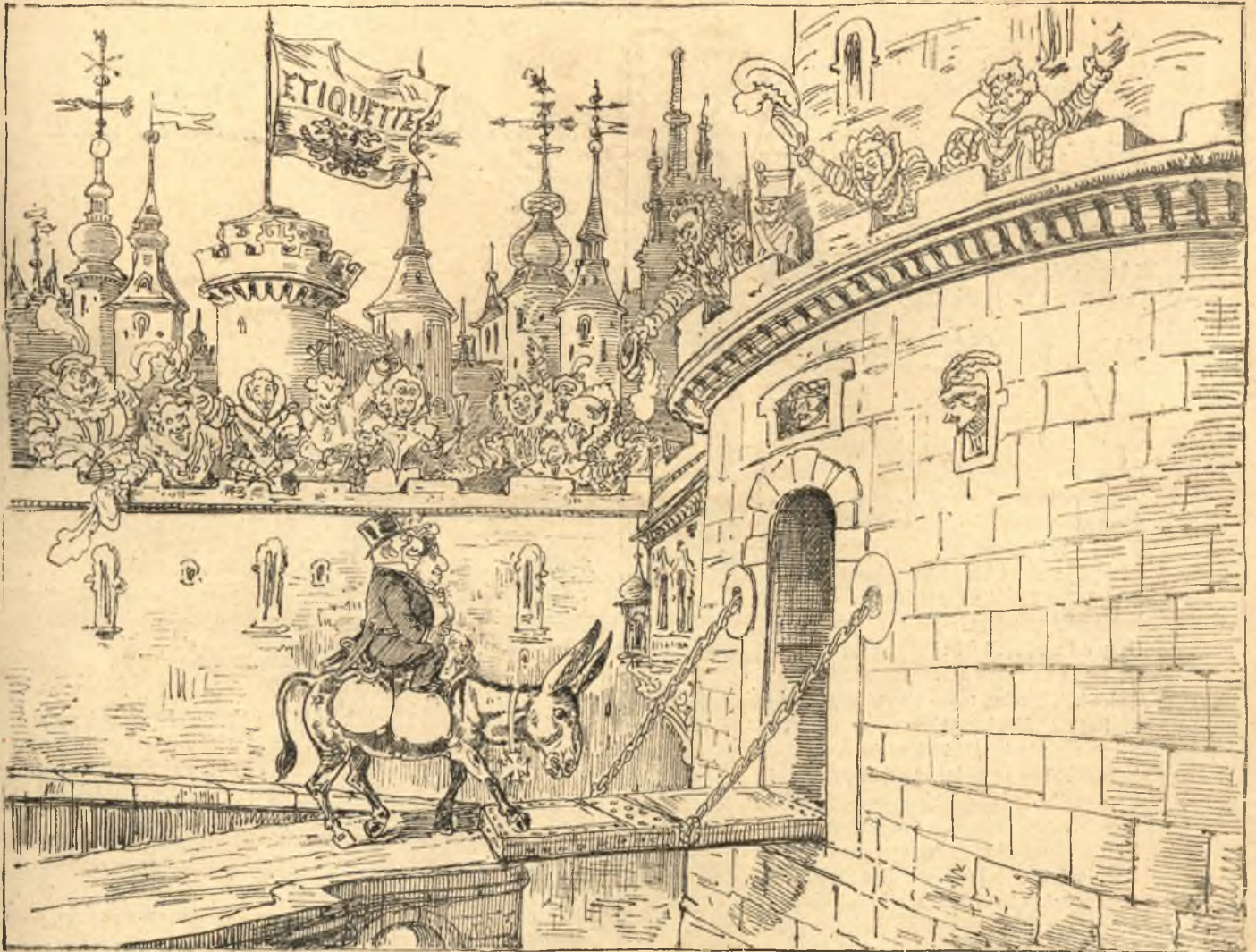
— »No, itt van egy pár czúgos cipő« — mondá karácsonkor a főnököm. — Hát bizony csak anyyiban volt czúgos, mert mindkét oldalról a levegő jár rajta át.

— A töltött káposztát leginkább akkor eszik, mikor fagy — én meg akkor: »majd ha fagy«.

A vendégszerető Budapest.

Büszkék vagyunk arra, hogy vendégeinket meg tudjuk becsülni. A hó, az ég eme bájos küldötte is a mi kedves vendégünk. Annál kedvesebb, mentől ritkábban van hozzá szerencsénk. És mégis azt kívánja némely önző városi képviselő, hogy tisztítsuk meg tőle városunkat. Erre csak azt mondhatjuk, hogy, mint eddig, úgy ezután sem hordatjuk ki vendégünket a határra. Hadd legyen itt, míg jól érzi magát és míg önmagától el nem távozik. Hova lenne városunk jó hírneve, mit annyi jeles lakomával és fényes vendéglátással megalapítottunk a külföld előtt, ha most a tél kedves hirnökét városunkból kitiltanók?

„ROTSCHILD UDVARKÉPES.”

Megvíhatatlan bár a vár,
 Megvíja azt egy kis számár.
 Hacsak arannyal van terhelve —
 Fuccs a tizenhat ösük elve!

A Rókus-kórházból.

— Új házszabályok. —

A multkori rémes eset, — a mikor egy örült meggyilkolta társát, — arra birta a kórház igazgatóságát, hogy új, a kor követeléseinek megfelelő rendszabályokat dolgozzon ki és léptessen életbe. Ime:

1. A lázas beteg közeléből minden ápoló eltávolítandó, mert a gyakorlatból tudódik, hogy a rókusai ápolók a beteget nagyban ingerlik.

2. A beteg elöl minden akadály, mint pl. kályha, ajtó, ablakrácozat stb. gondosan eltávolítandó, mert az akadályok a lázt csak növelhetnék.

3. A fölvetel alkalmával a beteg megkérdezendő, nincs-e szándékában öngyilkosságot elkövetni? — hogy ez esetben oly szobába legyen helyezhető, hol ezen tervét a legkönnyebben végrehajthatja.

4. A kórház egyéb szervezete marad a régi.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Inkább a fületeket hegyezzétek mint a plajbászt!

— A czethal csak olyan állat akár az ökör, csak hogy nincsen olyan lába.

1888.

— Jövendőmondások. —

(Jövendőmondja a szarvasi bakter.)

Az Ur kegyelméből ránk következendő
Ezer nyolcz száz nyolczvan nyolczadik esztendő
Nem oly közönséges, mert szökő év léssen —
Nagy eseményekre legyünk azért készen.
Hajdan — Csizióból tudjuk már ezt régen —
Háborút jelentett üstökös az égen.
Ma az üstökösnek nincs régi ereje.
Hanem az, a kinek üstöktelen feje
S kopasz koponyáján kevés haja szála :
Ennél van a harcznak végzetes fonálja.
Ennek, ha az arczán mosoly, avagy ború :
Akként lesz e földön béke vagy háború.
Kinek a bendője ha egy kissé beteg :
Európa megijed, minden népe retteg.
Kinek tüsszentése a földet megrázza.
Kinek fogfájása világrészt hoz lázba.
És ha nátha bántja, köszvény, csúz vagy csömör.
Vén Európa testét ellepi a sömör.
Izgató nyavalya. bele mind megreszket.
S addig vakarózik, míg a vére serked.
Mióta e kopasz diktál békét, harczot,
Régi, bölcs Csizió vallott rút kudarczot.
Azért nem mondhatom én sem meg előre.
Hogy áll a háború : hajsza, vagy cselőre ?
De egyéb dologban bizonyost mondhatok :
Azért hát, hiveim, reám vigyázzatok.
Hogy a választásnak szerencsésen vége :
Itthon egymás között tartós lesz a béke.
Nem dobáljuk egymást rágalom sarával
Nem öntjük le egymást a gyanu savával.
Nem ütik, tépázzák a minisztereket.
Mint a mesebeli mostoha gyereket.
Nem is érdemlik meg : nem lesz tulkiadás.
Hanem a helyt minden irányban haladás.
Söt meg is dicsérik, persze csak egy piczit.
Mikor plussá lesz a rengeteg deficit.
Legnagyobb gond vár a pénzügyminiszterre,
Hová helyezze azt a sok pénzt egyszerre.
Megtelik a láda, minden almáriom —
Somogynak, Veszprémnek nem kell statáriom.
Törvényt hoznak rája, hogy a ki goromba.
Összeférhetetlen : mars az áristomba !
Vagy summa pénzt fizet ország kasszájába,
Hogy megrágya jobban majd a szót szájába !
Nem is halljuk hírét többé a párbajnak,
Mert nem lesz henczegő, kőtekedő bajnok.
És ha akadna is, nem menne világgá.
Száznyelvű ujság azt ki nem trombitálná.
Opera ügye is folyton jobbra fordul.
Pénzes ládájába nem csöppen, de csordul.
Így élünk boldogan. Csekélyke adónkat
Előre fizetjük, amit reánk róttak.
Nem lesz szegény, koldus ; görnyed minden asztal,
Cseh, oláh szomszédunk az égig magaszat.

És a boldogságunk teljes lesz egészen.
Mert ez évben sűrű csillaghullás léssen.
Fel hát azért vigan, perdüijünk gyors tánczra.
Fáradtságot, gondot hagyjunk a finánczra !

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődőmei.

Van itt ész !

Hijába fenekönnek rám azok az Erzsébet plomónádi verebekkel párost csiripoló ujságíró tésurak : van itt ész is, eréll is, tapéntat is. Könnyü nekik ott a papéroszon háborúságot csinyányi, meg országpusztító dógokat kifundányi ; halom tesszen az *hazát* mögmöntenyi ! Azt ugy-e nem tudgyák, mer ahhol ész köll. Azér cseleködtem meg én. Én magam, az én m. kir. eszemvel.

A héten, hogy dinczfrájom vót, átsétálok Budára, a Csomasz Palya komerádómhó, aki sokáig vót slófom a kaszárnyába. Mer azér, hogy dinczfrájom van, nem felejtőközök meg az röndrül. Ienkor a budaji borokat szoktuk megvizitányi, nincs-é bennük vízi betegség. Hogy a bástyan rávetem a szemem erre az nagy városra, a kelebembe csak úgy puffadt föl az érzés, mint tüdő a fazékba, hogy mondok, én tartom az rönöt ebbe a szanaszét futamodó utcákba, meg azok közt a szaladó népek, meg a sebesgyors hajtású kocsik közt. Végig pislántok minnyájukon az én rönödbe ójtott szömömmel, hát eczerre mit látok? . . . gyanús edényisíget látok. Oda kuporodott a falhol és egy nagy ménkü tékába mindenféle iromba betüket pingát. Mingyár tudtam, hogy ispion a kutya, aki azér gyütt, hogy ezt a szép várast a muszkanak eladja ; most is azt irgya föl, mi hun van ide átul. Közélőbb huzódok hozzá, csak úgy szél alá, meg ne érezze a gazos, hogy jelenleg vagyok.

Hej, ha én eztet most elfogom, mer elfogom ! — az mán szent bizonyos, hogy nagy sor lesz ebbű. A nyomtatékos ujságlapátoló tésurakot mind főveti a míreg, hogy én

mondtóttam meg az országot, nem úk. Ha a fölsíges Tisza Kálmány ú szentsége meghallja, magához hívat fő leportra, megveregeti a vállam, oszt' aszongya: »Emmán derekas munka vót, aszongya. Jutalmat érdemel kend András. Mit kíván letjokban?« Én meg, tanút embörséggel Stellungba vágódval, aztat nyilvánvetom oda neki, hogy: »Jelentem gehorzsámsz szentsíges főatyám, az a kegyelmes kérésem vóna...«

Be se vígezhettem a mondókámat, mer az a komisz ispijon kászolódnyi kezdett. Oda kerülök elibe és tapéntatossan így adom föl a szót: »Hát azt a muszkán nevedett, hármás keresztén kipöczkölt girbe-gurba miatyánkját az úrnak, ne tagadgya, ugy-e hogy ispijon az urasága?« Váttig szabódott, hogy ú ez meg ez, hogy ú csak a főváras poltréját írja bele a könyvibe. »Ne rezonérozson az ur — mondok eréllvel — mer maj én festek kípét a kípire ollat, hogy puczorrá dagad bele, sértésnek ne vegye, mer hévatalossan cselekszem.«

Bejis késértem. Most mán viheti a hírit a m. kir. rőndnek abba a fatormos hazájába. Tudom nem kélvánkozik többet ide. Igazúnyi oda igazúta magát, hogy honyi pógár a húdvás. Megalapétottuk az idénti táskáját, ahogy mink hévatalossan szokgyuk mondanyi, és kijeresztettük a görhest.

Hát az a kis gyerök, a kit a müt héten mögkerítőttem? A'sse vót kutya. A dajkája íczaka elveszítette az istenadtát. Nem tudtak rájakanni sehogy se. Szörönse, hogy szülő aptya idejibe értem szalajtottta a cselédgyit. »Ne tessenek az ien kicsiség mijatt bögnyi!« — végasztalom úket. »Előteremttem én a kis taknyost, akarhova hullajtották is!« Körünizek, sehun sincs. Környül tapéntom a dajkát, annál sincs. Vallatóra fogom. »Hallja maga!« kajátok rá eréllvel, »ide teremtse jasztat a külköt, mer oat csinyalok magának, hogy még száraz dajka korába is mögemplögeti!« Csak nem akarta elvándúnyi; hogy aszongya ú oan ártatlan benne, mint akar mellik ujszülött gyeröke. Kezde el-elhagyogatni a szelidségem és akkorát toppantottam az pádimentomra, hogy meglódult bele a ház födele. És az én lábomnak ez a tapéntata mutatta ki az én tapéntatomat, mer ahun a! . . . a kasznyibul rivás hallatszik. Oda mék . . . rittig ott vót a kis nyavalás. Fogtam magam fogom a gyereket és oda gurétom az ides anyja ölibe. Ugy megörítetek neki, mint ha az a kis kőczos lett vóna maga a Jézuska Persze, hogy kijárt érte e'kkis tapéntható krisztus, de meg is érdeműtem.

Bekanyiverdáltam egy halom hamis bankó köpöt is. Szerződtsíge vótak egymással a piz kinczlérek, hogy aszongya: nem vādulnak maguk közé fehér nípét, eztet a fogadásukat vérrel pöcsétölték meg. Fura! — mikor nem is véröshasakkal bajlónnak mán, halom kék bankó kék nekik. Még iet, hogy asszony nekün! Mikor isten ú szent melltósága is ugy parancsúta, hogy asszony legyék a háznál. Igaz-e, vín vakom?

Hijába bandukol kend ellölem azok közt a fehér hóbástyák közt — meglátom ép kedet az én törvényes szememvel! A Csuplik Bálint, Aporkárul való hajdani komerádó azt irgya Szögedébül, hogy oda ment ke

szétnéznyi, meg hogy az ottani nasszáju tésurak rám fogják, én küdtem kedet oda zsuppon. Ugy-e hogy nem küdtem? Ugy-e hogy itt van ke? Itt is marad ke, amíg én kezellem a főváras m. k. személl- és vagyonbátor-ságot. Azért hát lotty is előre, czo be! M. m. r. m. l.!

Ujévi köszöntő.

A müt motyog levélhordó,
Bakter és hajnyiró,
Szeméthordó s a nasszáju
Mérges ujságiró.

Nincsen abban ész, tapéntat,
Az csak olyan **hig-must**;
Jó borral köszönt fel András! —
Halljátok a rigmust:

Adja Isten, legyen részünk,
Nem máként az **ó**-ban,
Ez **uj** évben valamennyi
Aldásban és jóban!

Arról, mi a letesletjobb
Majd **én** fogok tönnyi:
Meglássák, hogy rőnd lesz: m. m.
R. m. l.!

Irodalom és Zene.

„Hókaparásztattan.“ A fővárosi tanács által komozozott pályamű. Irta Csülök Máté, dunaparti szétnéző és hóleső.

„Express.“ Beszélygyűjtemény. Irta Schnellschritt Áron, 128-as sz. földönfutó.

„Utazás a Kaukázusban.“ Andrassy-uti tanulmány. Irta Bayard Taylor.

„Hét csillagból van a gönczöl szekere.“ Tanulmányi dal. A középkori csillagásztattan nyomán nagy képpel fujja Hoitsy Pál, fiastyukász.

„Ha te elmegy, én is el.“ Szoknyába kapaszkodó kettős. Az édes mamájának ajánlja Coburg Ferdi.

Az udvarképes Rothschild.

Egy rémhír czikázott át a világon: Rothschild udvarképes! Borzasztó, hallatlan, kiált fel Eössy Balam-bér. Gyászleppelle boritom be őseim képét, hogy ne lás-sam megaláztatásukat. Minek is a 16 ós, ha egy jött-ment Kóbi is elébünk vág!

Ezzel szemben azt állítják, hogy Rothschild össze-állította a családfáját és kimutatta, hogy nem 16, de 160 őse van. Bizonyítékát nem a góthai almanachból, hanem még ennél is hitelesebb forrásból: a bibliából merítette, a hol is írva vagyon: »Ábrahám nemzé Izsákot, Izsák nemzé Jákobot, Jákob nemzé Rubent... követ-kezik 155 ós... Ezekiel nemzé Salamont, Salamon nemzé Náthánt, Náthánt pedig az Ur megáldotta tömér-dek kincsekkel.«

Óda

a kis lutri 100 éves jubileumára.

Fehér glaszé keztyűt húz kezedre, Múza!
S fejed koszorúzza pipacs s őszi rúza.
Én magam fölveszem a cilindert, frakkot
S orromra csíptetem a téli ablakot.

Nagy nap virradott ma széles e hazára,
Verses köszöntőnek léssen ma jó ára;
Azért segíts, Múzsám, hadd zengjen a nóta,
Örömré derítsen mindenkit ez óda.

Mert ma ünnepeljük száz éves ünneped,
Dicső Lutri! Szívünk örömtől megremeg.
Száz év bizony szép kor. Ki ezt megérheti,
Azt a teremtője nagyon szerelheti.

Mi voltál te hajdan? Gyümölcstelen virág,
És ma értékedet ismeri a világ.
Úgy hozzánk illetél s illesz ma is, Lutri,
Mint a faluvégre rongyos cigányputri.

Mi voltál és mi vagy? Egész kincses bánya,
Hires Fortunának vagy te szobalánya.
Te vezeted kézen e vak asszonyságot,
Mikor botorkálva járja a világot.

Betérsz a szegénynek nedves kunyhójába
S aranyszálakból fonsz szép reményt álmába.
Kész a szerencséje, lesz kenyere, háza:
Csak az álmokönyvet jól kimagyarázza.

Tudjuk azt mindnyájan, hogy akkor jössz nálunk,
Ha javában alszunk s legkevésbé várunk!
Sok szuszék azért van, s azért alszunk sokat,
Mert álmodni kell a jó numerusokat.

Nagy vagy te, kis Lutri. Van sok irigyed bár:
De hát az ócsárlás dicsőséggel jár.
Dicsérnek is sokan: korcsma- s börtönajtó,
Pálinka, zálogház, meg a — végrehajtó.

És ha üldöznek is, ellenedre törvén:
Egy pártfogód marad, s ez a magyar törvény.
Ez tud méltányolni; ez belátja, mily jó,
Amit veled nyerhet, a négy kerek milljó.

Ne félj, elég hosszú lesz az élted itten,
A míg plus nem terem öblös defecitben.
S meddig a nyomortól beszedik a vámot
És a lovak hordnak teherhuzó hámot.

Josef Kovács

virtigli infanterista a Károlyi kaszárnnyában.

— Az uristen és a káplár ur között csak az a különbség, hogy az egyiknek a neve elé, a másiknak meg utána teszik az urat.

— Mikor a sirman-czok berukkoltak, kiosztott közöttük firer ur Csajkos egy pakli masinát és aszonta: no most kapott mindenik:

Hanem^m ha ezután elkajátom magamat hogy: egy gyujtót ide mancsaft! — úgy gyüttök felém az égő gyujtóval, mint az a tüzes farku üstökös azon a tündöklő hasú mennyországon!

— A kapitány ur kriksz-métódiája és 10 krajczáros szivarja csak subiksz ahhoz képest, hogy ha én egy virtigli vergóniával és vadonnat új siczbojttal sétálok a Széchenyi promonádon.

— Hogyha a bakát megcsalja az ő lotája, úgy érzi magát, mintha czakkumpakot kapott volna a szive.

— Az ordináncznak mindent dukál tudni — oktatom a fiamat. Ha azt mondják neked a placzkommendón: »Elviszed eztet a dinczédulát ő szent felsége a mennybéli krikszer ágyutáncsához, a szent Péter generális urhoz, és azt kérdezik tőled, hogy tudod-e a lakását? — azt feleled: javól!«

— Furcsa, hogy a lotám forgolódik a tehenek körül, mégis én hordozom a bornyút!

— Hiszen megjárja az a sok fényes metália a brigadéros ur mellén. De hiába, különben fest az én ujdonat-uj siczbojtom! Ugy-e Kati?!

— Aszondod ecsém, hogy láttál napfogyatkozást. Már pedig kismiska az a dunkliho képest. — Én mondom!

— Káplár ur Lacsáknak se éjjele se nappala. Máma napos, holnap meg a Buzalkába kell menni.

— Sopron magyarosodik. —

Bankház T. J. M. ... Sopron.

Partial-comod

A ádhozásnak ezen Partial-comodnak, fog a njeresség, a melik az utolsó njeresség; huzásnál az első Marcius á 1/6 1889 ka, állam jegy 11834 Ezen esetre esni muszei, a behuzni, vagy előbb, gyün a 20-dig rézs az alulirt váltó-tűzés kés pénzzel kifizetvei ezenől Interims-vissza fizetés comod a II frt. 50 kr. lesz.

Fog a I. julius hó 18. . a njeresség nem behuzva, hát elvan vesztve.

*

— Német-magyar levél. —

Retvesch tbeß leantom mont meg mtr nem Belets innegen, hof jüde Waj nem, Ij ol Stwesch irt meg, ennegem mit agars eljüße Waj nem Isch mi as mi hír odon fogon Isch Tstielem a Gostadot Isch affont Isch gitwannog negig jo egischiget meg Neget Isch.

Marabog hß tbeß jo Mutter tbeß Rind kom uur meu Uttes Ist Restruktion Raum Uurnal Itho Thurner Jesefne. Retvesch abam kirleg mer haraso hof nem veleis ennegem mtr el nem jütet ha eljütte volna 1 elschetare a gisch lefant eldarhatom a sçhebembül moscht a mien helem von legalap lathatom minden Rab mait ha en meggülten a bist a komam Nag agor hof el a gisch Anuat kirleg Isch Tstielem mint anyht fettesch komam Isch komam affont.

2. 2.

Hnk. Mrt. Azért nem jár fizetés. A beküldött összeget az éhező gyermekeknek juttattuk. — Ancus Martius. Nem is olyan rozsz. De jó Kontot Pákh Albert óta annyi travestian és paródián hurczolták már keresztül, hogy el kell állnunk közlésétől. — Orange. Kevés benne a latinos. — Drdng. Még egy kísérlet, s megmondjuk a mamának. — Z. B. Csak egy nappal járt volna előbb! Még így sem mondunk le róla. — B.-Csaba. A mi kívánságunkkal is találkozik az ügyes kortesnóta. Az emberséges, lelkes, szeretetre méltó apátot igazság szerint nem is köllene félténi az ellenfelétől. Hogy ez annyi kudarc után föl mer lépni: ez bús illusztrációja hazai állapotainknak. S ezért nem is úgy kiáltunk fel, hogy: »győzzön a jobb!« (hiszen comparativusnak nincs itt helye), hanem így: »győzzön a jó!« — Sz. Udvrhly. Csak egyébként feleljen meg az »udvarhelyszéki székely leány«; a nehézkes czim nem fog megártani neki. — T. . . s. A példás jelenért meg lesz önnek bocsátva a mult. Az apróságok jobbára jók. — Dr. D. Persze hogy pompás. De mikor Esztergomból kormányozzák az országot! Igyekezünk megmenteni a jó tréfát. — Piper. Kik között lakhatik ön, hogy a tartozó udvariasság hangja »valóságos jótétemény számba« megy önnél. Maga az úgy újabb felvilágosítása óta még csak annál zavarosabb előttünk. — Btms. Ha a »K. L.« révén kenyérrigységre nem magyaráznák, csakugyan kedvünk volna a »Leányvilág« című ifjusági közlöny mutató számával érdeme szerint foglalkozni. A sekély közleményeket

hagyján; de már az a léhaság, amely abban a »puszedlis« édeskedő elbeszélésben cucsorítja tisztátalan száját, megérdemelne, hogy Ozeneci néni rá üssön a kezével. Igazi Tinike-olvasmány. A »szerkesztő néni« vigjdtéka meg, amely nem egyéb jelenetekre fejtett előfizetési kunyorálásnál, egészen a hajdani »Osaládi Kör« émélygős prenumeráns-cultusára emlékeztet. A lap áldozatkész kiadója érdemesebb vállalatra fordíthatná erejét, mert a kiállítás valóban csinos. A többire nézve: hamisíthatnak fahéjat, kávé, de a borsot nem hagyjuk, annál kevésbé, mert már ugys hamis. Üdvözlötünk! — Z. S. Számról számra örvendetes haladást látunk. — W. Ö. Önnek ez alatt a jegy alatt ment az üzenet. Ön csak félig Ö. Amaz egészen az. Az új küldeményben kevés a vigasztaló. — Sprny. Régi (és gyenge) tréfa az. — Clrc. Nem igen bizsergősek. — L. A. (Bcs.) Gatt, wue genstreuch! S önt még nem kérték el az esprit metropolisába, Párisba? — Rhndrn. Prestanter. A szíves érzelmeket viszonozzuk. — Oh P. Az ügyes rajzot köszönjük s ha az a sok apró gnóm és alrűnchen magyar hegyi manók volnának, föl is használnák. — L. Ha ö felsége az ö leghívebb szolgájának megküldi arczképét, attól mindjárt háborus göröcsöket kap az az önk börczéje. — Sz. J. Mi okunk van önt lekötelezni magunknak? Inkább azon legyen, hogy minket kötelezzen le magának, de nem ám ilyen híg verselménnyel — Ministráns gyerek. Köszönjük hegedű szóban a jó kívánságot. — G. B. Jelesnél jelesebb dolgok. Az alakot rajzban akkor mutatjuk be, ha már kapóssá lett, amihez van remény. A küldemény grafikus részére a jövő számban kerítünk sort. Félő, hogy még akkor is napi érdekű lesz. B. u. é. 1. — „Olasz nagy Oriens.“ Nem lehet az kömivesi szózat, mely így buzdítja a hiveket, hogy: »költsétek rossz hírét mind annak, ami csak a vallásra vonatkozik; . . . a jótékonyosság kapui ne nyuljanak meg mások előtt, hanem csupán a sz. k. barátai előtt.« Hiszen ez nagyobb türelmetlenség, mint a milyennel valaha vétezett a Szeretet ellen a középkori vakbuzgóság, a muckerthum és fanatismus. Dr. Csápori Gyula ur bizony nem lehet nagyra vele, hogy ezta munkácskát megmagyarítá, még pedig rozsul. Szerinte a kömüvesség az »emberszeretet ürügge alatt« hódít; meg hogy »el kell hitetünk a néppel stb.« A tiszta célokra nem dolgozunk ürüggyel, sem hitetessel. Csak a meggyőződés győz meg, csak a hit térít. De hiszen a fűzetke Esztergomban látott napvilágot. Hát ha . . . Le semj merjük irni gyanunkat. — H. F. A »Magyar Salon« legújabb száma a legdisebb s legérdekesebb kötetek egyike. Száz újságíró egy csomóban képpel, szöveggel. Lesz is kelete. Nagyon háladatos munka: reklámot csinálni a reklámcsinálóknak. Hogy sok van a sorozatban, akiknek nevével, arczával először találkozzunk, épen csak kriteriuma a sajtó anonym munkájának. Ellenben kérde kérdheti az olvasó, hol rekedt meg a nagy hűhóban néhány igazán jeles? Hogy nem mindenütt vezette a szerkesztőket az izlés, itélet s méltányosság, ne vegyük oly szigoruan. Hiszen végre ök is csak zszurnalisták. Csak még annyit: aki mindenkinek a kedvét keresi, egyikét sem nyeri el igazán. Mert itt is beválik, hogy: valamivel kevesebb több lett volna. — V. M. Esmék találkozás az elegiában, csakugy persze prózában. — K. Zs. T. I. ember-séges vas- és fűszerkereskedő hogyan fogadhat el megrendeléseket »bármily nem található cikkekre«, az az ö titka. Bizonyára ö szállítja nagyban a melinlet, a mikádó eredeti fotografiáit s a Slemil Péter elveszett árnyékát. Ami a másikat illeti: nem vette ön észre a »P. L.« finom gúnyját, mellyel az új nemesek mellől sohasem felejtí ki a »von«-t, míg a régi családok nevét e kedves »einschüßel« nélkül írja? Azért hát mi se zavarjuk ama czég boldogságát. — K. I. Bús a tréfa, de jó.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Óvatosság!!! Az utóbbi időkben a közönség részéről gyakran merült már fel az a panasz, hogy az egyedül valódi s a nagy közönség előtt már számos évek óta oly közkedvelt Brandt Rich. gyógyszerész-féle schweiczi labdacok helyett, drága pénzért utánzásokat kap. — Igen ajánlatos volna tehát, mindjárt a vételnél a doboz körül levő használati utasítást eltávolítani, s meggyőződni róla, valjon a ragozimen van e veres meztöben fehér kereszt s kiváltképen, hogy azon a Brandt Rich. név rajta áll e. Minden más kiállítású s Brandt Rich. gyógyszerész-féle schweiczi labdacok gyanánt eladott készítmények visszautasítandók. 23

Vadászatkedvelőknek. Mintán a legnagyobb mechanikai és angol fegyvergyárak gyári raktárát birom, minden más gyártmányu fegyvereket — csakis a legjelesebb gyárakból — teljesen lezállított árákon ki árusítom.

HUZELLA M.
fegyvertár.

Budapest, Váci-utca 1. 29

Fontos értesítés

sorsolandó értékpapíros tulajdonosoknak.

Több millió forint rugó nyereséghever kifizetetlenül, mert a tulajdonosok nem tudják, hogy sorsjegyük esetleg már rég kihuzatott. A napilapok többnyire elkésve és rendetlenül közlik a huzásokat, kinek még sorsjegye van, nem ér ily lappal célt, ha többször távol van hazulról. Innen a közismeretes tény, hogy alig van huzás, melynél elő nem fordulna, hogy nyereségek fül sem vétetnek.

De más tényleges veszteség is mindennapi dolog. A kinek a legkisebb nyereségnyel huzatott ki az értékpapírja, azzal, hogy ki ne cserélheti, elveszti kilátását nagyobb nyereségre.

E köztudomásu tények oly intézkedés megtételére bírtak, melyet mindenki, a kinek bármily nemü értékpapírja van, bizonyára a legnagyobb örömmel fog fogadni.

Mindössze 40 krajczárért

az **összes** tudomásomra adott értékpapírok eddigi **valamennyi** huzását ellenőrzöm és **azonföül** az összes huzásokat **egy éven belül.**

Méltóztassék tehát a birtokában levő **huzásnak alávett** összes értékpapírjait nekem jegyzékben beküldeni vagy személyesen bejelenteni. Az ellenőrzésért járó évi 40 kr díjat vagy postautalvánnyal, vagy a mi legelőcsőbb — bélyegben vagy postajegyekben **egyszerü levélben** tessék beküldeni.

Ezért én küldök bélyegzett nyugtát a 40 kr evi ellenőrző díjról és egyttal értesítést, ha valamely papírja a bejelentés napjáig huzatott. Ha valamely sorsjegye évközben huzatik, nyomban **zárt levélben** küldök értesítést. 13

Első osztrák-magyar sorsjegy ellenőrző iroda

bank- és **ERNYEI A. H.** BUDAPEST,
váltóház **Dorottya-u. 5.**

Az értékpapírok és sorsjegyek biztosítására **árfolyam-veszteség** ellen a **törlesztés,** illetve a **legkisebb nyereségnyel való huzás** esetében, különösen figyelmét kérem. — Prospectusok kívánatra ingyen és bérmentve.

!Eppen most jelent meg!

MUSZÁJ!

Antul muszajabb, mentül tilosabb a

Tisztulom a törvényt, de szeretem a tilost: kivált **asszonyban és játékban!**

Mán pedig bü részed lesz mind a kettőben, ha **magadhol** váltod ezt a **sistergős, czuppanatos, slágeres kalendáriomat**

egy szál szemérmes flóressel.

Én mondom!

Nömös Mokány Berczi
de Dombaszög et Bugacz.

1 frt 5 krnak előleges (postautalvánnyal) beküldése után a napfárt az »Athenaeum« könyvkiadóhivatala (Budapest, Ferencziek-tere, Athenaeum-épület) bérmentesen küldi.

Minden könyvárusnál kapható.

Szakál-és bajusz előállításra

a legbiztosabb és komolyabb szer a

PAUL BOSSE-féle

Eredeti Mustaches-balsam

6 hét alatt siker biztosítottatik.

„Előbb“ A bőrre nézve teljesen ártalmatlan. Bizo- „Mosl“ nyitványok fölöül nem tetetnek kúsz. Titoktartás mellett **Ára 1 frt 50 kr.** Vidékre 2 frt beküldése mellett bérmentve. 121

Kapható **TÖRÖK JÓZSEF** Gyógysz.-tárában Budapestén Király-utca 12.

Csak ezen védjeggyel valódi.

Dr. Lieber tanár

Idegerő-elixirje

a legmakacsabb idegbántalmak tartós gyógyítására, kivált sápkór rettegés, gyengeség, fejfájás, migrén, zivabogás é: gyomorbántalmak stb. ellen. — Bővebbet az üveghez mellékelt nyomtatványban. Az ár beküldése vagy utóvét mellett kapható a gyógyszerárakban. **Egy üveg 2 frt, 3 frt 50 kr. és 6 frt 50 kr.**

Főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógysz. Budapest, király-utca 12.
Raktárak: Moldoványi, Pilleh, Szőlősy, Egressy özvegye gyógyszerárakban Budapestén, továbbá Korn Vilmosnál Eperjes, — Korányi M.-nél Nyiregyháza. — „Megváltó“ gyógyszerár Nagy-Becskerek. — Barcsay C.-nél Szegeden. — Gübel Kálmánál Pécsen. — Say Rudolfnál Szekesfehervárt. 30

Bámulatos olcsó diszes ujévi ajándék.

Dús választék saját angol, francia, legujabb gyártmányu illatszerekből legpompásabb kiviteli illatos selyem **párnácskák, bombonierek, rafrachiseurök, ruhaneműek és szobák illatozására.** Diszes

TEKNŐCZ HAJTÚK,

ILLATSZER CASSETTEK,

tükrök, flackonok, elefántcsont, teknőczfésűk és mindennemű kéz, köröm, ruhakefe garniturák. A nagyérdemű közönség szives átogatását kéri

MÜLLER J. L.

illatszert és pipere-szappan gyáros.

Gyári raktár: koronaherczeg-utca 2. sz.